

Ministeren for nordisk samarbejde (Thor Pedersen):

De nordiske landes forhold til den nye verdensorden, til det nye Europa og til de nye demokratier sætter dagsordenen for nordisk samarbejde.

På det seneste har Finland klart markeret et ønske om deltagelse i det europæiske samarbejde i EF. Der er grund til at glæde sig over, at der nu fra to nordiske lande foreligger klare og positive meldinger om medlemskab af EF, og Norge følger forhåbentlig snart efter.

Flere og helst alle nordiske lande i EF vil betyde en ændret balance i det europæiske samarbejde, men det må ikke blive en formaliseret nordisk blokpolitik i EF. Vi skal derimod udnytte vor styrke til et varieret samspil. Skal EF vokse til et nyt større Europa, må vi finde sammen i harmoni uden ensretning og blokpolitik.

Aftalen mellem EF og EFTA, den såkaldte EEA-aftale, er nu tæt på at blive en realitet. Regeringen har lagt vægt på, at der nås et kompromis inden udgangen af denne måned, således at tidsrammen for aftalens ikrafttræden den 1. januar 1993 kan overholdes.

Med EEA-aftalen sikrer vi EFTA-landenes og dermed et samlet Nordens deltagelse i EF's indre marked, og vejen er banet for oprettelsen af et økonomisk samarbejds- og frihandelsområde, hvor varer, tjenesteydelser, kapital og arbejdskraft fra den 1. januar 1993 frit vil kunne flyde mellem 19 europæiske lande. Med den europæiske dimension er der endelig kommet gang i Norden, så vi sikrer borgernes erhvervs-mæssige muligheder i et frit og åbent marked.

Det nordiske samarbejdes fremtid ligger inden for den europæiske fremtid – ja, inden for EF's, for kun med et EF-medlemskab kan man få fuld medindflydelse på udviklingen og samarbejdet i det europæiske fællesskab. Regional-klausulen i EEA-aftalen giver mulighed for nordisk samarbejde i det omfang, nordiske løsninger ikke kolliderer med den bredere europæiske aftales målsætninger. Det er åbenlyst, at stadig flere samarbejdsområder vil blive drøftet inden for denne bredere europæiske ramme.

Det formaliserede nordiske samarbejde i Nordisk Råd og Nordisk Ministerråd kan ikke være upåvirket heraf, og ønsker vi større indflydelse på den europæiske politiske og øko-

nomiske integration, må vort samarbejde tilpasses, og vi må være realistiske.

EF-samarbejdet er et forpligtende samarbejde, og det er ikke muligt parallelt hermed at indgå i et nordisk forpligtende samarbejde. Vil vi satse på et nordisk politisk samarbejde, må det være inden for rammerne af EF. Nordisk Råd kan ikke forvente en formaliseret indgang til det europæiske parlamentariske samarbejde, men jeg vil gerne understrege, at Nordisk Råd er et velegnet politisk debatforum, også i internationale spørgsmål, hvor et Nordisk Råd kan opnå en klar indirekte indflydelse på den europæiske dagsorden ved en øget national indsats fra de enkelte parlamentarikere i Nordisk Råd.

Med udgangspunkt i EEA-aftalen og muligheden for flere nordiske lande i EF har de nordiske statsministre iværksat en udredning om, hvorledes nordisk samarbejde vil blive påvirket af de nye rammer for Norden. Forud for Nordisk Råds session i Helsingfors får statsministrene en midtvejsrapport om dette arbejde, hvorimod den endelige rapport med konkrete forslag til nye strukturer for nordisk politik og europæisk samarbejde først vil foreligge til august i år.

Samtidig med denne proces mod et realistisk nordisk samarbejde forelægger vi fra Nordisk Ministerråd et forslag til sessionen i Helsingfors for det nordiske samarbejde efter 1992. Hermed efterkommer vi Nordisk Råds ønske om en beskrivelse af, hvordan samarbejdet vil blive prioriteret i den nære fremtid, og hvordan den fællesnordiske indsats bør tilpasses fremtidens ændrede krav og betingelser.

Den europæiske dimension i det nordiske samarbejde smitter af på vore nærområder. Især er der fokus på de baltiske lande, og efter min mening har ministerrådets arbejdsgruppe for Baltikum og Østeuropa været en succes. De nordiske informationskontorer i de tre baltiske hovedstæder er i arbejde, og der har været stor interesse for at udnytte de nordiske stipendieordninger og den projektstøtte, som indgår i arbejdsprogrammet. Jeg er tilfreds med, at vi har kunnet fordoble bevillingerne i 1992, så vi nu har i alt 32 mio. danske kroner til rådighed.

Regeringen gav sin tilslutning til forslaget om at etablere en baltisk investeringsbank, men desværre vandt forslaget ikke genklang i alle nordiske lande. Til gengæld er der nu ud-